

**Concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție
Sesiunea noiembrie 2023 – martie 2024**

Comisia de evaluare pentru Secția Penală

**RAPORT DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIEI LA EVALUARE
FORMULATĂ DE CANDIDATUL CU NUMĂRUL DE COD 1005**

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 15 alin. (4) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, privind punctajul stabilit prin raportul de evaluare a hotărârilor judecătorești ori, după caz, a celorlalte acte întocmite de:

CANDIDAT: COD 1005

Contestația formulată de candidatul cu numărul de cod 1005 urmează a fi **RESPINSĂ** pentru următoarele considerente:

Contestatorul a formulat două categorii de critici cu privire la evaluarea lucrărilor și o solicitare:

I. Documentele supuse evaluării:

Contestatorul a susținut că nu au fost luate în considerare și nu au fost notate lucrările de specialitate publicate de candidat, depuse de către acesta, conform art. 5 alin. 7 din Regulament, *prin enumerarea lor în cuprinsul Anexei la CV-ul candidatului*, în condițiile în care textul regulamentar nu cere ca acestea să fie depuse „în copii certificate”, precum cele zece hotărâri judecătorești, având în vedere și *caracterul public* al lucrărilor respective.

Această critică este nefondată având în vedere, pe de o parte, dispozițiile art. 5 alin. 7 din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, invocate, de altfel, și de către contestator, care prevăd că „*Se pot depune de către candidați și lucrări de specialitate publicate, dacă este cazul, precum și orice alte înscrisuri pe care le consideră relevante...*” Or, această normă regulamentară face vorbire de lucrări sau alte înscrisuri *depuse* de către candidat și nicidecum invocate/enumerate în CV.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție stabilesc care sunt lucrările ce se supun procedurii evaluării prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a) din același regulament.

Astfel, proba reglementată în dispozițiile art. 2 alin. (2) lit. a) are ca obiect evaluarea *hotărârilor judecătorești* redactate de candidați, în timp ce dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) stabilesc care hotărâri judecătorești sunt sau pot fi evaluate, respectiv „*hotărârile judecătorești*

*pronunțate și redactate de candidați pe toată perioada funcționării la curtea de apel” [alin. (1)], precum și „hotărârile prevăzute la art. 5 alin. (7) și la art. 10 alin. (7).” [alin. (2)]. Or, se poate lesne observa că obiectul evaluării prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a) îl constituie doar *hotărârile judecătorești* (selectate aleatoriu de comisie, depuse de candidați sau transmise comisiilor de concurs de orice persoană interesată) și nicidecum lucrările de specialitate publicate, invocate/enumerate în CV, așa cum susține contestatorul.*

II. Criteriile de evaluare și punctajele acordate:

Contestatorul a susținut că este necesar ca evaluarea să fie completată cu acordarea unor punctaje superioare sau maxime, prin luarea în considerare a criteriilor de evaluare, pe de o parte, prin raportare la întreaga cauză ce a făcut obiectul judecății, iar nu doar la modalitatea de rezumare formală a hotărârii ce a făcut obiectul controlului judiciar și, pe de altă parte, prin relevarea obiectului cauzei caracterizat de complexitatea și de relevanța sa pentru justițiabilul în cauză. Critica va fi analizată punctual, la fiecare criteriu în parte, după cum urmează:

a) capacitatea de analiză și sinteză

Capacitatea de sinteză

Contestatorul consideră că au fost sintetizate, în general, hotărârile instanței de fond, menținându-se însă aspectele care au prezentat interes în cauză, cum ar fi:

– hotărârea nr. 9, deși s-au preluat declarațiile martorilor - cum corect a reținut Comisia de evaluare – acestea aveau însă relevanță, de exemplu, pentru a se dispune schimbarea încadrării juridice în cauză;

– hotărârea nr. 18, deși au fost reluate, într-adevăr, dispozițiile instanței privind măsurile preventive, s-a apreciat necesar în acest sens având în vedere că prin decizia astfel pronunțată s-a dispus menținerea restului dispozițiilor instanței de fond;

– hotărârea nr. 19, deși au fost reluate, într-adevăr, porțiuni din declarațiile martorilor, ca atare, însă acestea au fost considerate relevante pentru multitudinea aspectelor concrete relevate în ele, de natură faptică și circumstanțială.

Contestatorul a mai susținut că a fost sintetizată situația faptică și juridică din fiecare cauză, procedând la prezentarea atât a fiecărei problematici relevante, cât și a ansamblului juridic din cauza respectivă, aspecte care evidențiază în mod real capacitatea de sinteză, care nu poate fi evaluată doar prin raportare la hotărârea atacată, făcând trimitere la o hotărâre selectată de comisie (hotărârea nr. 30) și la două hotărâri depuse de candidat (hotărârile nr. 4 și 7).

Criticile sunt nefondate.

La acest criteriu Comisia de evaluare a identificat și enumerat mai mult de jumătate dintre hotărârile supuse evaluării, respectiv un număr de 24 de hotărâri din totalul de 40 supuse evaluării, care prezintă deficiențe sub aspectul sintetizării hotărârilor supuse controlului judiciar, prezentând totodată și deficiențele constatate, la modul general, apoi reluate exemplificativ pe hotărâri concrete.

Dintre toate aceste hotărâri reținute de Comisia de evaluare, contestatorul a adus critici doar cu privire la trei hotărâri, respectiv nr. 9, nr. 18 și nr. 19, limitat la anumite deficiențe, așa cum s-a reținut anterior, situație în care vor fi analizate cu prioritate acestea.

Hotărârea nr. 9 prezintă, așa cum corect a reținut Comisia de evaluare, deficiențe sub mai multe aspecte: actul de sesizare a instanței este nesintetizat, fiind preluate inclusiv conținutul ordonanțelor prin care s-a dispus administrarea unor probe; sunt redată integral declarațiile

martorilor; a fost preluat procesul argumentativ al instanței de fond cu privire la aspectele factuale ale cauzei. Susținerea contestatorului în sensul că declarațiile martorilor au fost preluate, de exemplu, pentru a se dispune schimbarea încadrării juridice în cauză nu poate fi reținută întrucât deficiența constând în redarea integrală a declarațiilor martorilor este constatată în partea de redare a hotărârii supuse controlului judiciar și nicidecum în partea de analiză efectuată de instanța de apel.

Referitor la hotărârea nr. 18, în considerentele căreia, la prezentarea hotărârii apelate, au fost expuse inclusiv încheierile prin care instanța de fond a dispus asupra măsurilor preventive, Comisia de contestații nu poate îmbrățișa punctul de vedere al contestatorului, în sensul că s-a procedat de o asemenea manieră având în vedere că prin decizia pronunțată s-a dispus menținerea restului dispozițiilor instanței de fond, atât timp cât instanța de apel nu a făcut nicio referire cu privire la acest aspect, iar prima instanță revocase măsura preventivă.

Cu privire la hotărârea nr. 19, Comisia de contestații, în acord cu cea de evaluare, constată că au fost redată integral declarațiile de martori, prin prezentarea lor între ghilimele, în partea de expunere a hotărârii apelate, apoi au fost preluate ca atare și de către instanța de apel, fiind redată astfel de două ori în cuprinsul aceleiași hotărâri, situație în care nu poate fi reținută susținerea contestatorului în sensul relevanței acestora pentru multitudinea aspectelor concrete relevate în ele, de natură factică și circumstanțială.

Pe lângă hotărârile identificate și enumerate în raportul de evaluare, au mai fost identificate și alte hotărâri care prezintă aceleași deficiențe, astfel:

În **Hotărârea nr. 8**, selectată de comisie, este preluată integral decizia instanței de apel, fiind prezentate pe larg considerentele referitoare la analiza criteriilor de individualizare, a tipicității obiective și subiective, în condițiile în care, pe calea contestației în anulare, s-a solicitat să se constate existența unei cauze de încetare a procesului penal (prescripția);

În **Hotărârea nr. 12**, selectată de comisie, au fost preluate nesintetizat toate actele procesuale efectuate în cursul urmăririi penale, cu referire la ordonanța de începere a urmăririi penale în rem, ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale, ordonanța de reținere; toate încheierile prin care s-a dispus asupra măsurii preventive în cursul urmăririi penale; au fost preluate integral considerentele încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond;

În **Hotărârea nr. 13**, selectată de comisie, sunt menționate toate actele procesuale din cursul urmăririi penale, cu referire la ordonanța de începere a urmăririi penale în rem, ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale, ordonanța de schimbarea încadrării juridice a faptei, ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, inclusiv considerentele procurorului din unele dintre aceste acte.

În final, Comisia de contestații reține că nu în toate hotărârile supuse evaluării au fost constatate deficiențe ce s-ar subsuma criteriului analizat (capacitatea de sinteză), astfel că susținerea contestatorului cu trimitere la hotărâri este corectă, însă acestea se regăsesc în punctajul acordat de către comisia de evaluare (5 puncte).

Capacitatea de analiză

Contestatorul consideră că analiza situației juridice a fost realizată în mod clar, concis și temeinic, în cauzele deduse judecății, în funcție de specificul fiecăreia, făcând trimitere în acest sens la o hotărâre depusă de candidat (nr. 10).

Totodată, contestatorul a mai susținut că:

- în hotărârea nr. 1, aleatorie, dată ca prim exemplu negativ, cu motivarea că întregul raționament juridic cuprinde doar trei fraze, nu erau necesare mai multe fraze raportat la situația din cauză, atât timp cât în cuprinsul lor s-a sintetizat întreaga argumentație ce putea face limitele

sesizării în contestație, cu privire la două aspecte esențiale: (i) critica privind neadministrarea unor probe și (ii) lipsa precizării numărului exact de acte materiale ale infracțiunii continuate.

- în hotărârea nr. 5, aleatorie, dată tot ca exemplu negativ, în sensul că în procedura de plângere contra soluției procurorului, prev. de art. 340 C.pr.pen., doar se reia ordonanța procurorului și se concluzionează că soluția este corectă, se formulase o singură critică găsită pertinentă, cu referire la intervenția prescripției răspunderii penale, nesusținută însă argumentativ în vreun fel de către petentă, context în care nu era necesară expunerea detaliată a cauzei.

Criticile sunt nefondate.

Și la acest criteriu Comisia de evaluare a identificat și enumerat mai multe hotărâri, respectiv un număr de 17 de hotărâri, care prezintă deficiențe sub aspectul capacității de analiză, însă dintre toate aceste hotărâri contestatorul a adus critici doar cu privire la două hotărâri, respectiv nr. 1 și nr. 5, așa cum s-a reținut anterior, situație în care vor fi analizate acestea.

În Hotărârea nr. 1, având ca obiect contestație declarată împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară, în procedura camerei preliminare, procesul analitic este concludiv, rezumat la două fraze, așa cum a reținut și Comisia de evaluare. Deși în cauză s-au formulat cereri și excepții prin care s-a criticat legalitatea administrării probelor, critici reiterate și în calea de atac a contestației, acestea nu au fost analizate în raport cu dispozițiile legale incidente, ci s-a concluzionat că cele stabilite de judecătorul de cameră preliminară sunt corecte, preluând argumentele acestuia. În consecință, susținerea contestatorului în sensul că argumentarea celor două aspecte esențiale este suficientă, nu poate fi reținută ca o analiză proprie, riguroasă și aprofundată a criticilor formulate de parte (inculpat).

Aceeași situație se regăsește și în Hotărârea nr. 5, ce are ca obiect plângere împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată (art. 340 C.pr.pen.), în care procesul analitic al judecătorului de cameră preliminară se rezumă la două fraze în care se constată că „a criticat soluția clasare a acesteia, fără însă a fi în măsură să conteste temeiul dispunerii acesteia”, iar în această situație „judecătorul de cameră preliminară nu are decât să ia act de lipsa unor critici pertinente ale petentei în privința soluției procurorului”. Or, deși s-a criticat soluția de clasare, nu se face o analiză a acesteia prin raportare la actele dosarului și la dispozițiile legale incidente, sancționând practic partea că nu a contestat „temeiul dispunerii acesteia”.

Comisia de contestații reține că nu în toate hotărârile supuse evaluării au fost constatate deficiențe vizând capacitatea de analiză, Comisia de evaluare enumerând mai multe hotărâri în care capacitatea de analiză este probată, astfel că susținerea contestatorului cu trimitere la hotărârea nr. 10, depusă de candidat, este corectă, însă aceasta se regăsește în punctajul acordat de către comisia de evaluare (5 puncte).

b) coerența în exprimare

Cu privire la acest criteriu, contestatorul, fără a aduce vreo critică aspectelor reținute în raportul de evaluare, susține că în Hotărârea nr. 6, depusă de candidat, poate fi exemplificată coerența în exprimare, chiar într-o problematică juridică relativ complexă, cu privire la modalitatea formei de vinovăție a culpei fără prevedere.

Comisia de contestații reține că verificarea îndeplinirii unui criteriu se face în raport cu toate hotărârile supuse evaluării, atât cele depuse de candidat, cât și cele selectate aleatoriu, astfel că trimiterea la o singură hotărâre, și aceea depusă de candidat, nu poate justifica o altă concluzie decât cea care rezultă din analiza tuturor hotărârilor. Or, comisia de evaluare a constatat că marea majoritate a hotărârilor supuse evaluării nu prezintă o structură coerentă de natură să faciliteze

parcursul și înțelegerea acestora, sens în care a făcut trimitere la un număr de 19 hotărâri, constatare ce nu a fost criticată de contestator.

Tot comisia de evaluare a reținut că hotărârile depuse de candidat întrunesc standardul structural impus pentru a fi apreciate pozitiv din punctul de vedere al acestui criteriu, astfel că Hotărârea nr. 6 la care a făcut trimitere contestatorul a fost avută în vedere la stabilirea punctajului acordat și nu impune o reevaluare a acestuia.

c) argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Contestatorul, fără a aduce vreo critică aspectelor reținute în raportul de evaluare, invocă Hotărârea nr. 10, depusă de candidat, susținând că poate fi exemplificată sub aspectul clarității și logicii, în condițiile în care se realizează analiza unei situații de fapt cu totul specifice (securitatea și sănătatea în muncă/protecția muncii).

Așa cum s-a precizat anterior, verificarea îndeplinirii unui criteriu se face în raport cu toate hotărârile supuse evaluării, atât cele depuse de candidat, cât și cele selectate aleatoriu, și nu în raport cu o singură hotărâre, și aceea depusă de candidat. Verificând toate hotărârile supuse evaluării, Comisia de evaluare a constatat că în marea majoritate a hotărârilor argumentația lipsește, invocând în acest sens un număr de 17 hotărâri, constatare ce nu a fost criticată în niciun fel de către contestator. Mai mult, hotărârea la care face trimitere contestatorul (Hotărârea nr. 10) a fost reținută, alături de alte hotărâri depuse de candidat, de către Comisia de evaluare printre hotărârile în care este „*evidentă analiza riguroasă și coroborată a materialului probator relevant, fiind expuse concis, clar și cursiv argumentele ...*”, fiind astfel avută în vedere la punctajul acordat pentru acest criteriu.

d) încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

Fără a contesta aspectele reținute în raportul de evaluare la acest criteriu, contestatorul susține că, într-una dintre hotărârile depuse de candidat (Hotărârea nr. 3), se poate observa modul în care este soluționată, de exemplu, o cerere de schimbare a încadrării juridice pe fondul unei cauze, prin invocare de practică judiciară a ÎCCJ (RIL), CCR și CEDO.

Comisia de contestații constată că hotărârea invocată de contestator nu poate fi reținută ca relevantă pentru acest criteriu atât timp cât în cuprinsul acesteia nu a fost invocată/analizată nicio cerere care să fi fost formulată de vreo parte (inculpat, părți civile). Într-adevăr, așa cum susține contestatorul, s-a făcut o analiză amplă cu privire la încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului, însă aceasta nu a fost solicitată de vreo parte, ci de către procuror.

e) argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Fără a contesta aspectele reținute în raportul de evaluare la acest criteriu, contestatorul susține că, într-una dintre hotărârile depuse de candidat (Hotărârea nr. 5), se poate observa întregul parcurs – coerent și corect logic – în analiza unei cauze având ca obiect o infracțiune de delapidare, de o complexitate relativ scăzută, însă cu implicații majore pentru drepturile persoanei acuzate, de natură a o împiedica în exercitarea unor drepturi civile recunoscute de lege, pe care doar instanța de apel a reușit să le individualizeze ca atare și să le dea relevanța necesară

în procesul penal, prin prisma tipicității infracțiunii și a înțelegerii instituțiilor de drept civil aplicabile în cauză.

Comisia de evaluare, cu privire la acest criteriu, a făcut trimitere la cele reținute la criteriul vizând argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii. Or, hotărârea la care face trimitere contestatorul (Hotărârea nr. 5) a fost reținută, alături de alte hotărâri depuse de candidat, de către Comisia de evaluare printre hotărârile care se remarcă în mod pozitiv din perspectiva acestui criteriu, fiind astfel avută în vedere la punctajul acordat. Cum contestatorul nu a formulat nicio critică cu privire la cele reținute de Comisia de evaluare la acest criteriu, iar hotărârea invocată a fost avută în vedere la stabilirea punctajului acordat, nu se impune o reevaluare a punctajului.

f) evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

Contestatorul a susținut că, din analiza tuturor hotărârilor candidatului, se poate observa că nu se expun aspecte nerelevante în cauză, cu excepția modalității de rezumare a sentințelor de fond, care însă trebuie completată cu aplicarea acelorași criterii, dincolo de raportarea la sentința ce a făcut obiectul controlului judiciar.

Comisia de contestații constată că însuși contestatorul recunoaște că hotărârile sale supuse evaluării conțin aspecte nerelevante în ceea ce privește modalitatea de rezumare a hotărârilor supuse controlului judiciar, însă solicită ca în evaluarea hotărârilor din acest punct de vedere să se facă abstracție de această parte din hotărâre (prezentarea hotărârii supuse controlului judiciar). Or, solicitarea contestatorului nu poate fi primită întrucât hotărârea judecătorească este un tot și nu poate fi divizată și analizată pe părți.

Comisia de evaluare a identificat și enumerat hotărârile care prezintă deficiențe din această perspectivă, aspect necontestat de contestator. Pe lângă aceste hotărâri evidențiate de comisia de evaluare, au fost identificate și alte hotărâri care prezintă deficiențe din acest punct de vedere, astfel:

În Hotărârea nr. 8, selectată de comisie, având ca obiect contestație în anulare prin care s-a solicitat să se constate existența unei cauze de încetare a procesului penal (prescripția), este preluată integral decizia instanței de apel, fiind prezentate pe larg considerentele referitoare la analiza criteriilor de individualizare, a tipicității obiective și subiective, aspecte nerelevante în raport cu obiectul cauzei;

În Hotărârea nr. 12, selectată de comisie, având ca obiect contestația inculpatului formulată împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară privind menținerea măsurii preventive, au fost preluate nesintetizat toate actele procesuale efectuate în cursul urmăririi penale, cu referire la ordonanța de începere a urmăririi penale în rem, ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale, ordonanța de reținere, aspecte nerelevante în raport cu obiectul cauzei.

În Hotărârea nr. 13, selectată de comisie, având ca obiect verificarea măsurii controlului judiciar în procedura de cameră preliminară, sunt menționate toate actele procesuale din cursul urmăririi penale, cu referire la ordonanța de începere a urmăririi penale în rem, ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale, ordonanța de schimbarea încadrării juridice a faptei, ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, inclusiv considerentele procurorului din unele dintre aceste acte, aspecte nerelevante în raport cu obiectul cauzei.

g) redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

Nu au fost formulate critici sau alte observații cu privire la acest criteriu.

h) analiza și interpretarea probelor administrate

La acest criteriu, contestatorul nu a formulat nicio critică raportului de evaluare, însă a precizat că, într-una dintre hotărâri (hotărârea nr. 8), depusă de candidat, se poate observa, cu titlu de exemplu, întregul parcurs în analiza și interpretarea probelor administrate, într-o cauză având un obiect deosebit (infracțiune sexuală față de o minoră, ca persoană vulnerabilă, din partea unui membru de familie, respectiv tatăl victimei), în care la natura specială a infracțiunii s-a adăugat problematica probatoriului specific, prin raportare inclusiv la complexitatea relațiilor de familie dintre părți, dar și cu martorii în cauză.

Comisia de contestații constată că hotărârea la care face trimitere contestatorul a fost evaluată și menționată de Comisia de evaluare printre hotărârile care se remarcă pozitiv din perspectiva acestui criteriu de evaluare. Astfel, în raport s-a reținut „... *hotărârile depuse de candidat nr. 5, nr. 6, nr. 7, nr. 8, nr. 9 și nr. 10 în cazul cărora se constată o analiză riguroasă și coroborată a materialului probator relevant...*”. Comisia de contestații reține, așa cum s-a expus și anterior, că evaluarea hotărârilor judecătorești are ca obiect toate hotărârile candidatului, atât cele selectate aleatoriu, cât și cele depuse de candidat, iar verificarea criteriilor se face în raport cu fiecare dintre aceste hotărâri. Este de necontestat faptul că în mare parte dintre hotărârile depuse de contestator se probează acest criteriu, însă nu doar acestea sunt evaluate și punctate. Totodată, nu există infracțiuni deosebite („obiect deosebit”), așa cum susține contestatorul, care să necesite o analiză și interpretare a probelor administrate specifică, ci în cazul oricărei infracțiuni care face obiectul cauzei trebuie să se realizeze o analiză riguroasă și coroborată a materialului probator relevant. Or, Comisia de contestații constată, în acord cu Comisia de evaluare, că acest criteriu nu se probează în mai multe hotărâri selectate aleatoriu (un număr de 11 hotărâri indicate în raportul de evaluare, aspect necontestat de candidat), astfel că punctajul acordat reflectă situația regăsită în hotărârile supuse evaluării și nu se impune a fi reevaluat.

i) modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul;

Contestatorul a menționat că nu poate fi de acord cu limitarea punctajului la acest criteriu din cauza omisiunii reiterării jurisprudenței CEDO în cauzele cu măsuri preventive, în condițiile în care aceasta a fost anterior invocată în motivările încheierilor anterioare în cauzele respective, fără a mai fi necesar reluarea ei cu fiecare nouă prelungire sau verificare de măsură preventivă, în lipsa unor noi argumente.

A mai precizat că punctajul nu poate fi decât maxim, în contextul în care nu există nicio hotărâre într-o cauză complexă în care să nu fie invocată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, făcând trimitere la Hotărârea nr. 1, depusă de candidat, în care s-a procedat la expunerea și evaluarea prevederilor din dreptul Uniunii Europene – prin aplicarea condițiilor de admisibilitate a trimiterii preliminare prev. de art. 267 TFUE și analizarea dreptului unional aplicabil în cauză – într-o manieră unică și de maximă notorietate la nivel național și european.

Criticile sunt nefondate.

Comisia de contestații nu poate îmbrățișa punctul de vedere al contestatorului, în sensul că nu se mai impune reiterarea jurisprudenței CEDO în încheierile ulterioare de prelungire/mentținere a unei măsuri preventive, întrucât, pe parcursul timpului, pot apărea sau pot fi invocate diverse împrejurări care să necesite o evaluare, inclusiv prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale sau a Înaltei Curți de Casație și Justiție ori a Curții Europene a Drepturilor Omului. Un exemplu elocvent este acela al invocării duratei procedurii sau a egalității de tratament, cum este cazul în **Hotărârea nr. 7**, selectată aleatoriu (contestație menținere control judiciar) în **Hotărârea nr. 22**, selectată aleatoriu (contestație prelungire durată măsură preventivă) și **Hotărârea nr. 13** (verificare măsură controlul judiciar în procedura camerei preliminare), care pot fi analizate inclusiv prin prisma principiilor regăsite în jurisprudența CEDO, însă candidatul nu a efectuat o analiză și din această perspectivă.

Totodată, se constată că în raportul de evaluare, nu doar în raport cu cauzele având ca obiect măsuri preventive, s-a constatat că nu se recurge la evidențierea jurisprudenței relevante și consacrate, ci și în alte cauze, fără însă a fi arătate/exemplificate.

În analiza proprie, Comisia de contestații a constatat că nu s-a făcut referire la o astfel de jurisprudență, deși obiectul cauzei sau solicitările părților (în principal ale inculpaților) se pretau la o analiză și din această perspectivă, într-o analiză riguroasă, în **Hotărârea nr. 1** (procedura camerei preliminare) - dispozițiile legale care o reglementează fiind supuse controlului de constituționalitate în mai multe rânduri, putând fi evidențiate hotărâri ale Curții Constituționale, în **Hotărârea nr. 9** (apel – infracțiune prevăzută de Legea nr. 143/2000), **Hotărârea nr. 15** (apel – violare domiciliu, lovire), **Hotărârea nr. 16** (apel – act sexual cu minor), **Hotărârea nr. 19** (apel – lovituri cauzatoare de moarte) și **Hotărârea nr. 20** (apel – tentativă la omor asupra unui membru de familie), se putea invoca jurisprudența în materie cu privire la analiza tipului și a existenței elementelor constitutive ale infracțiunilor sau a individualizării pedepsei, inclusiv prin prisma duratei procedurii, iar în **Hotărârea nr. 14** (apel – revizuire omor) puteau fi analizate condițiile în care se poate interveni asupra unei hotărâri definitive.

Este de necontestat faptul că în hotărârile depuse de candidat se face o analiză amplă din această perspectivă, însă nu doar acestea sunt supuse evaluării, așa încât punctajul nu poate fi acordat doar prin raportare la acestea.

În consecință, Comisia de contestații reține că punctajul acordat de către Comisia de evaluare reflectă întocmai respectarea acestui criteriu în toate hotărârile supuse evaluării, astfel că susținerea contestatorului în sensul că punctajul nu poate fi decât maxim este nefondată.

j) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor.

Nu au fost formulate critici sau alte observații cu privire la acest criteriu.

III. Solicitarea de comunicare a datelor în vederea exercitării drepturilor candidatului

Contestatorul a solicitat comunicarea componenței comisiei de evaluare și de contestație (din care face parte în mod legal și un cadru didactic universitar), în scopul evaluării unor eventuale situații de incompatibilitate și exercitarea drepturilor specifice în continuarea procedurii de concurs.

Comisia de contestații constată că această solicitare excedează atribuțiilor sale regulamentare, astfel cum sunt stabilite prin dispozițiile art. 15 din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

În urma respingerii contestației, punctajul final al candidatului este de 62 de puncte

Data: 18.03.2024

Comisia de soluționarea contestațiilor pentru Secția Penală

Judecător

Judecător -

Profesor universitar doctor

